

Z życia zborów

Zbór Badaczy Pisma Świętego w Ooty - Indie południowe

„Wystawiajcie Pana; albowiem dobry; bo na wieki trwa miłosierdzie jego” – 1 Kron. 16:34.

Drogo umiłowani Braterstwo w Chrystusie!

Przed wszystkim dziękuję naszemu Wszechmogącemu Jahwe oraz naszemu Panu i odkupicielowi Jezusowi Chrystusowi. Dzięki łasce Bożej i dzięki Waszym wszystkim modlitwom oraz Waszemu wsparciu w roku 2009 i 2010 byliśmy zaangażowani w wiele działań związanych z pracą duchową:

1. W roku 2010 przy łasce Wszechmogącego został zakończony cykl wykładów przybliżających podstawowe nauki biblijne w miejscowości Trichy (66 lekcji – tematów dla osób zainteresowanych Prawdą; spotkania odbywają się poza zbozem w tzw. klasach, ang. „class”). Po zakończeniu tego cyklu 35 braterstwa przyjęło chrzest. Obecnie ci braterstwo dołączyli do miejscowego zboru.
2. W miejscowości Pondicherry udało się ukończyć 45 wykładów z 66 planowanych. Po wykładzie pt. „Trójca” większość uczestników przestała uczęszczać na spotkania. Nawet osoba, która wypożyczała nam pomieszczenie na spotkania, także przestała uczęszczać i nie była zainteresowana użyczeniem miejsca spotkań. Ale wielu z pozostałych uczestników zaakceptowało Prawdę. Stale koncentrujemy naszą pracę na tych braciach w Pondicherry.
3. W miejscowości Kumbakonam uczestnikami spotkań było wielu pastorów. Wszyscy wykazywali zainteresowanie Prawdą. Uczestniczyło w spotkaniach 45-50 osób.

Działalność naszego zboru w formie nabożeństw

1. Niedziela – regularne nabożeństwa w godz. 10.30-13.00, miejsce nabożeństw – nasz dom (35 uczestników).
2. Niedziela – cykliczne spotkania z „class”, godz. 16.30-19.00, miejsce spotkań – nasz dom (40 uczestników).
3. Wtorek – cykliczne spotkania z „class”, godz.

18.30-20.30, miejsce spotkań – dom nowych braterstwa (20 uczestników).

4. Środa – cykliczne spotkania z „class”, godz. 18.30-20.30, miejsce spotkań – dom nowych braterstwa (15 uczestników).
5. Piątek – nabożeństwo – badanie Pisma Świętego, godz. 19.00-20.30, miejsce nabożeństwa – nasz dom (35 uczestników).

Kilkoro z uczestniczących w spotkaniach przyjmie chrzest przed Pamiątką śmierci naszego Pana.

Kontynuacja spotkań w pobliskich miastach

Co drugą sobotę odbywają się spotkania z zainteresowanymi osobami w mieście Kotagiri. Uczestniczy w nich ok. 60 osób. Dwa razy w miesiącu mają miejsce spotkania w domu nowych braterstwa w mieście Coimbatore – uczestniczy 35 osób.

Działalność związana z nagrywaniem wykładów biblijnych

„Lecz oni wyszedłszy, rozstawili go po wszystkiej ziemi” – Mat. 9:31.

Droży Braterstwo!

Chciałbym Was prosić o modlitwę za dziełem nagrywania Słowa Bożego w Indiach dla rozszerzenia Prawdy obecnego żniwa na ziemi indyjskiej.

Chcę przedstawić kilka informacji o kraju, w którym żyjemy. Szacunkowa liczba mieszkańców Indii to 1 miliard 173 miliony. Około 70% ludzi żyje w ponad 550 000 wiosek, pozostałe 30% w ponad 200 miastach. Religie, kasty, języki są głównymi wyznacznikami organizacji społecznych i politycznych w Indiach. Chociaż 83% społeczeństwa (ponad 800 milionów ludzi) jest wyznawcami hinduizmu, to Indie są także domem dla ponad 120 milionów muzułmanów. Chryścijanie stanowią 2,3% społeczeństwa (ok. 25 mln).

Indie składają się z 28 stanów oraz 7 terytoriów. Konstytucja uznaje 212 figurujących w wykazie plemion, które stanowią 7,5% populacji kraju.

W różnych częściach Indii mówi się różnymi językami. Indyjski system ewidencji podaje, że istnieje ponad 200 różnych „języków ojczystych”. Konstytucyjnie uznanych jest 18 języków oficjalnych. Oto te języki:

1.Assamese, 2.Bengali, 3.Gujarati, 4.Hindi, 5.Kannada, 6.Kashmiri, 7.Konakani, 8.Malayalam, 9.Manipuri, 10.-Marathi, 11.Nepali, 12.Oriya, 13.Punjabi, 14.Sanskrit, 15.Sindhi, 16.Tamil, 17.Telugu, 18.Urdu.

Wymienione języki należą do dwóch rodzin językowych: indoaryjskiej oraz drawidyjskiej.

Pięć stanów południowych mówi językami z rodziny drawidyjskiej. Większość języków należąca do rodziny językowej indoaryjskiej występuje w północnych Indiach.

Hindi jest najważniejszym językiem w Indiach. Jest on uznawany za oficjalny język Indii. Drugim ważnym językiem jest Sanskryt – święte księgi hinduizmu zostały napisane w tym języku. W przekładach Biblii tamilskiej zostało użytych wiele słów z tego języka. Jest on też jednym z oficjalnych języków Indii.

Język angielski jest używany powszechnie w biznesie oraz administracji i posiada status języka pomocniczego, uzupełniającego. Jest także ważnym językiem w edukacji, w szczególności w szkolnictwie wyższym.

Ponadto każdy stan posiada własny język urzędowy. Oto stany Indii, w granicach których mówi się lokalnymi językami: Kerala – język Malayam, Tamil Nadu – język tamilski, Karnataka – język Kannada, Andra Pradesh – język Telugu, Orisa – język Oriya.

Naszym największym celem jest rozpowszechnienie obecnej Prawdy do wszystkich stanów Indii. Ruch Badaczy Pisma Świętego dotarł do Indii poprzez brata Charlesa Russella i od roku 1919 powoli wzrastało zainteresowanie Prawdą.

Po uzyskaniu niepodległości przez Indie wielu braci odwiedziło nasz kraj po roku 1950. Wiele pism brata Russella trafiło na tę ziemię dzięki wysiłkowi braci z USA. W latach 1970-2000 wielu braci z zagranicy odwiedziło Indie. Mieliśmy wiele kontaktów z tymi braćmi po tych wizytach.

Dzięki łasce Bożej obecnie w głównych miastach istnieje ruch Badaczy Pisma Świętego i także przybywa zborów. W Indiach nie mamy władz centralnych. Wszystkie zbory są niezależne. W niektórych stanach istnieje administracja, ale większość zborów działa samodzielnie.

W tym miejscu chcę wspomnieć, że po wielu latach modlitw dzięki łasce Bożej oraz dzięki dużemu wsparciu braci z Polski rozpoczęło działalność małe profesjonalne studio nagrań w naszym domu. Utworzyliśmy je do nagrań wykładów w różnych językach Indii.

Bracia indyjscy mówią wieloma językami. Do realizacji tego dużego dzieła, jakie podjęliśmy, zgłosiło się wielu braci. Dzięki błogosławionym czasom i wzrostowi umie-

jętności oraz wiedzy używamy technologii komputerowej. Zakupiliśmy niezbędne profesjonalne wyposażenie do nagrywania do naszego domowego studia. Nagrywamy nasze wykłady na płyty CD oraz DVD.

Wraz ze mną jest kilku braci, którzy są muzykami i dobrymi śpiewakami. Bracia – dobrzy lektorzy, koordynują i pomagają mi w tym, ale też poświęcają swój czas dla tego wielkiego dzieła. Również jesteśmy zaangażowani w komponowanie pieśni w lokalnych językach, aby słuchacze mogli zrozumieć wykłady z piękną muzyką.

Do tej pory mamy przygotowane, nagrane wykłady w następujących językach: Tamil, Telugu, Malayam, Kannada, Hindi, Marathi, Panjabi, Badaga oraz angielskim. Następnie zamierzamy skoncentrować się na pozostałych językach.

Zrobiliśmy 66 interesujących nagłówków – tytułów do nagrywanych wykładów. Każda płyta CD będzie kolorowa, zaprojektowana stosownie do tytułu wykładu.

Chcemy przekazać te płyty CD rzeczywiście dla tych osób, które okazują zainteresowanie. Ustaliliśmy cenę za płyty CD, ale jeżeli kogoś nie stać na zakup, będziemy je przekazywać nieodpłatnie.

Tak więc, Kochani Braterstwo, do zrobienia tej wielkiej pracy potrzebujemy Waszego wsparcia w modlitwach. Ponieważ każdy wykład planujemy nagrać na tysiącu płyt CD. W przybliżeniu musimy nagrać co najmniej 66 000 płyt w każdym języku (66 wykładów x 1000 płyt). Dla 10 języków czyni to ilość 66 000 płyt.

Koszt nagranych płyt CD jest bardzo niski, ponieważ wszystkich nagrań dokonujemy w naszym domowym studio. Na każdej nagranej płycie CD prosimy słuchaczy o zrobienie kopii, aby udostępnić je wszystkim zainteresowanym wykładami. Więc ilość wykładów będzie zwielokrotniona i trafi do wielu słuchaczy. Tak więc Prawda rozprzestrzeni się do wielu miejsc, dotrze do wielu rąk. Tym sposobem planujemy świadczyć Słowo Boże w Indiach.

W tym miejscu jeszcze raz dziękuję wszystkim braciom za Wasze wsparcie w modlitwach.

Prosimy, pamiętajcie o nas w Waszych codziennych modlitwach.

„Dobra rzecz jest wysławiać Pana, a śpiewać imieniowi twemu, o Najwyższy” – Psalm 92:2.

Samuel Premraj, Zbór Ooty, Indie
(tłum. Marek Sikora)

Redakcja

R-
„Straż”

Br. Samuel John Premraj jest starszym Zboru Ooty (stan Tamil Nadu - południowe Indie). W roku 2006 i 2008 uczestniczył w Konwencjach Międzynarodowych w Nowym Sączu. Po jednej z nich razem z innymi braćmi z Indii odwiedził kilka zborów w Polsce. W roku 2010 po raz trzeci przyjechał do Polski. Razem z córką Ruth i siostrzenicą Smyrną przebywał w kilku zborach, służył na konwencji w Białogardzie (przyj. tłum.).